

F E C S K E

2006. június

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

3. ÉVF. 5. SZÁM

ára: 30 din

PÜNKÖSDI LÁTHATATLANSÁG ÉS VALÓSÁG

" Péter pedig monda nékik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszite a Szentlélek ajándékát. Mert néktek lett az ígérte és a ti gyermekeiteknék, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk. Sok egyéb beszéddel is buzgón kéri és inti vala őket, mondván: Szakasszátok el magatokat e gonosz nemzetségtől! Akik azért örömet vevék az ő beszédét, megkeresztelkedének; és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek." ApCsel. 2, 38-41

Azt szoktuk mondani mi, akik az ige tanulmányozásával és magyarázatával mélyrehatóbban is foglalkozunk, hogy a pünkösdi üzenetet a legnehezebb tolmácsolni híveink felé. Való igaz, hogy a Szentlélek munkáját nagyon nehéz érthetővé és kézzelfoghatóvá tenni. E gyarló emberi megállapítás ma is helytálló, a pünkösdi üzenetet most is, mint mindig Isten Szentleke teheti és teszi világossá számunkra. Nézzük meg most, mit üzen számunkra Isten e jól ismert bibliai szakaszból?

Isten a világ megváltását nem titokban, nem rejtetten, hanem az ember szemelátára, a történelem megragadható eredményeiben vitte végbe. A betlehemi istálló gyermekét éppen úgy láthatták a csodálkozó pásztorok, mint Augustus császár népszámláló biztosai. Jézus az ígét nyilvánosan hirdette nagy tömegek előtt, ellenségei és tanítványai egyaránt hallhatták azt. Áldozati halála is mindenek szemelátára történt, a Golgota hegyén. Ez röviden összefoglalva valójában Isten megváltói munkájának az első fejezete. Isten azonban itt nem állt meg. Nem bízta ránk, átlépjük-e a nyitott ajtó küszöbét vagy elmegyünk mellette. Isten kegyelme sokkal tovább megy ennél: megkeresi az embert, kézen fogja és átvezeti a nyitott ajtón. Ez a folytatás Isten megváltói munkájának második fejezete, amely már rejtett és titkon való.

Pünkösöd ünnepén Istennek erre a láthatatlan, megfoghatatlan munkájára figyelünk, ami hűsvét után kezdődött és tart a világ végezetéig. Figyelniük kell erre, mert hajlamosak vagyunk, hogy csak azzal számoljunk, ami lemérhető, kézzel fogható, ami a tapasztalatok körén belül mozog. Mi valójában egyszerre két világban élünk. A látható világban, amelyben a pénz, a hatalom, az emberi képességek, a környezeti hatások, a társadalmi és politikai kérdések játszanak döntő szerepet. A másik láthatatlan világban mindezekről függetlenül a Szentlélek erői működnek. Pünkösöd ünnepe arra tanít, hogy számoljunk reálisan ezzel is. Hiszen Isten megváltó munkája nem ért véget a történeti Jézus életével és halálával, hanem folytatódott titkon és rejtetten emberi szívekben a Szentlélek munkája révén.

Folytatódik ma is, itt közöttünk is, úgy, hogy bennünket Isten tanúvá avat. Erre magától senki sem alkalmas. Erre magától senki sem vállalkozna. Péter sem volt rá alkalmas, gyávasága, amellyel megtagadta Urát, állhatatlansága, amellyel feladta megbízatását, mind olyan tulajdonságok, amelyek alkalmatlanságát bizonyítják. Ehhez még hozzátehetjük, hogy mint halász embernek hiányzott a megfelelő képzettsége is. Mégis milyen nyugodtan állt a jeruzsálemi tömeg előtt és tett bizonysgót a megfeszített Jézusról, akit Isten feltámasztott, akit Úrrá és Krisztussá tett. Mégis milyen biztossággal mutatta meg a kivezető utat is: térjete meg, keresztelkedjete meg és veszite a Szentlélek ajándékát. Honnan vette Péter ezt a bátorságot, hiszen semmiféle hatalom nem állt mögötte? Honnan volt szavának olyan ereje, amely hallgatóit szíven találta? A Szentlélek láthatatlan hatalma vitte ezt végbe, amely Péter után tanúk hosszú sorát indította el. Így érkezett el hozzánk is a bizonysgóttel arról, hogy Jézus az Úr, és Ő a Megváltó, s nincs más megoldása életünknek, minthogy hozzá megtérjünk.

A tanúk láncolata nem szakadhat meg. Isten Szentleke ma minket készít fel és tesz alkalmassá arra, hogy Jézus tanúi legyünk. Folytatódik Isten megváltó munkája abban is, hogy a Szentlélek megnyitja azoknak a szívét, akik a bizonysgóttelt hallják. Egészen másként reagálnak a hallottakra, mint ahogy az ember első hallásra elvárná. Péter szavai szíven ütök a sokaságot, rádöbbennek bűneikre, és kétségbeesetten keresik a kiutat. Emberi szónak nincs erre ereje. Bűneinket csak Isten leplezheti le, aki szívünkbe lát.

A Szentlélek munkája az, amikor mi magunk is eljutunk ide. Amikor felmerül bennünk a kérdés: nem kellene életünket másképp rendezni? Másképp beosztani az időnköt, más célokat kitűzni, más értékek után nyúlni? Változtatni gondolkodásunkon, életstílusunkon, mentalitásunkon? Ez a belső bizonytalanság a Szentlélek munkája, amikor már formálható agyaggá lettünk Isten kezében, aki elrontott életünköt is alakíthat még valami újat. Folytatódik Isten megváltó munkája abban is, hogy a Szentlélek közösséget, gyülekezetet teremt azokból, akik nyitott szívvel hallgatják a tanúk szavát. Ez a gyülekezet minden külső támadás és belső gyengeség ellenére is legyőzhetetlennek bizonyul.

Pünkösdre úgy szoktuk tekinteni, mint az egyház születésnapjára. Maga az egyház nem emberi alapítvány, nem emberi szervezet, amelybe a Krisztuskövetők tömörülnek. Akkor az a háromezer lélek és ma is minden egyházi közösség a Szentlélek munkájának közvetlen eredménye. Milyen jó átélni a hitben összetartozók testvéri közösségét. Mennyire szükségünk van ennek a közösségnek az erejére, az együtt megtapasztalt áldásokra.

Nyitott szívvel kérjük Istent, hogy rajtunk is töltse be ígérteét.

Orosz Attila
ref. lelkipásztor

KARÁCSONYI NYEREMÉNYJÁTÉK

**** AZ ELSŐ SZELVÉNY AZ 5 OLDALON ****

MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HÍREI

A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozóját követően a volt házigazdák a helyi ME és a Soma szintársulat megszervezte a szemle résztvevőinek a kerekasztal beszélgetését, amelyre május 19-én került sor annak ellenére, hogy az idevonatkozó szabályzat kimondja, hogy a szemle házigazdája a találkozózt követő egy hónap leforgása alatt ezt (is) szervezze meg. Az utóbbi évek során ilyesmire nem került sor, s talán ez végett is övezte nagy érdeklődés ezt a megbeszélést, de lehet, hogy az évek során felgyülemlett gondok, a munkát visszafogó nehézségek és egyéb ki nem mondott gondolatok, érzések vezérelték a társulatok ötfős képviselőit erre a bácsfeketehgyi kerekasztal megbeszélésre. A jelenlévők többsége hangot adott nemtetszésének a hivatásos rendezők egyre nagyobb méretű bekapcsolódásába az amatőr társulatok felkészítésében, illetve a színi tanoda megjelenésének az amatőrök találkozóján. Közjavaslatra kineveztek egy ötfős kezdeményező bizottságok a Színjátszók Szövetségének megalakítására, valamint sugalmazták egy adatbázissal, szöveggel rendelkező központ létrehozását, amely a javaslatok alapján a zentai Thurzó Lajos Művelődési Központ lenne.

Június 1-én Bácsfeketehgyen összeült az az öttagú kezdeményező bizottság, akiket a XI VMASZ találkozóját követő kerekasztal megbeszélés során kértek fel a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Szövetségének megalakítására. A bizottság tagjai - akik a kikindai, kisoroszi, péterrévei, nemesmiliticsi és bácsfeketehgyi művelődési egyesületek, illetve településeik szintársulatának vezetői

alkotják - meghatározták a szövetség alapvető célkitűzéseit, terveit, majd az ügyrendi szabályzat kidolgozását követően kibővített alakuló közgyűlést hívnak össze. A jelenlévők a szövetség székhelyéül több szempontot is figyelembe véve. - többek között a földrajzi fekvését is - Bácsfeketehgyet választották, míg a kezdeményező bizottság elnökekül Pál Károlyt, aki mint összefoglaló beszédében hangsúlyozta, a szövetség nem az elzárkózódásra, hanem a hatékony együttműködésre törekszik, úgy a VMMSZ-vel, mint a szövetségen kívüli amatőr szintársulatokkal, hogy az együttműködés során a közös cél érdekében valamennyi dolgozni szándékozó, tevékenykedő egyén, illetve társulat munkáját elősegítsék, javítsák, fölkarolják.

"A leírt és kimondott szó akkor válik eggyé, ha igaz, őszinte a versmondó..."

A Vajdasági Magyar Versmondó Egyesület hírei: Versmondóink a közelmúltban több versenyen is sikeresen szerepeltek.

Kecskeméten április 29-én volt a X. "Regősök húrján..." című 5-8. osztályosok Vers-és Prózamondó Versenyének regionális elődöntője, melyen bácsfeketehgyi szavalók is részt vettek. A kétfordulós döntőben a versenyzőknek-szabadon választva a teljes magyar irodalomból-két művet kellett előadniuk. Az I. kategóriában (5-6.osztályosok) Szombati Dorottya első díjas lett, a II. Kategóriában (7-8.osztályosok) Kasza Zsanett első díjas, Simonyi Lili pedig második díjas lett. A legjobb felkészítők díját Fekete Ágnes és Pál Ágnes kapta meg. A regionális elődöntők győztesei novemberben országos

gálára kapnak meghívást Pápára. Május 5-7. között rendezték meg Veresegyházán a XVI. "Anyám Fekete Rózsa" Magyar Nyelvű Nemzetközi Vers- és Prózamondó Találkozó döntőjét. A 11 elődöntőn mintegy 1200-an vettek részt, a döntőbe 103-an jutottak. Hazánkat az Édesanyák tiszteletére meghirdetett versenyen 13 szavaló képviselte, ebből ötten bácsfeketehgyiek A résztvevőket gazdag program és kedves házigazdák várták. A kísérőrendezvények között volt kiállítás megnyitó, színházi előadás, s a híres Medvefarm megtekintése is. A vetélkedő gyermek-, ifjúsági és felnőtt kategóriában zajlott, kortárs művet kellett előadni. Egy díjazottunk lett, a gyermek kategóriában Simonyi Lili hetedik lett. A támogatóknak köszönhetően minden versmondó értékes könyvjutalomban részesült. Az esti gálaműsorban felléptek a Találkozó résztvevők. Nagykanizsán rendezték meg május 13-án a VII. Kárpát-medencei "Csengey Dénes" Vers-és prózamondó verseny döntőjét. A verseny célja, hogy felkuttassa, és nyilvánossághoz juttassa az anyaországban és a határon túli területeken azokat az amatőr versmondókat, akik magas művészeti fokon tolmácsolják a magyar irodalom remekeit. A versenyzők színvonalas produkciókat mutattak be a zsűrinek, amelyben országosan is elismert, neves szakemberek vettek részt. Ezen a egyik legrangosabb kárpát-medencei versenyen két bácsfeketehgyi versmondó vehetett részt, Simonyi Lili és Pál Ágnes, Ágnes negyedik helyezett lett, s pénzjutalomban részesült. Mindannyiukra büszkék vagyunk, s további sikereket kívánunk!!!

AZ IZIDA HÍREI

Az "Izida" anya és gyermekvédelmi társulat volt az első olyan szervezet a kishegyési község területén, amely az Önálló Életvitel Mozgalom hatására, annak alapelveit felvállalva kezdte meg működését 1999.ben. Társulatunk olyan foglalkozások beindítására és működésére vállalkozott, amely hozzásegíti a fogyatékossgal élő vagy mentális, szociális és emotív problémával rendelkező embereket a társadalomba történő beilleszkedéséhez.

Az elmúlt hat évben a Társulat által nyújtott szolgáltatások köre folyamatosan bővült, a célcsoport valós igényeire reagálva igyekeztünk, hogy a szükségletek mind szélesebb körét fedjük le, a korosztály jellemzőit is figyelembe vegyük. Ezeknek az elveknek megfelelően alakult ki jelenlegi szervezetünk struktúrája. Fontos tényező, hogy tagjaink között vannak ép, látás és halláskárosult, testi vagy mentális fogyatékkal élő gyermekek és ifjak és fő célunk, hogy beszéljünk a másság elfo-

gadásáról, az integráció modern változatairól, az esélyegyenlőségről.

Társulatunkon belül az alábbi műhelyekben folynak a foglalkozások, és pedig nagy sikerrel. A kézműves csoportban, a szövő és fazekas műhelyekben a gyerekek finom, motorikus képességeik javítása a cél. A szabó, varró műhelyben himzés, varrás ismertivel foglalkozunk, amely az önnálóságra tanítja tagjainkat. A háztartási órákon főzni, sütni tanulunk,

majd egészségi nevelést is kapnak tagjaink. A tanulási nehézséggel rendelkező gyerekeknek gyógypedagógusunk segít, valamint alapvető viselkedési kultúrát tanít. A báb, színjátszó és anyanyelvápoláson belül njelvi nehézségek leküzdése, a hagyományunk megismerése és megőrzése, olvasói nevelés a célunk. Helyi lelkészünk időnként alkalmi bibliai történeteket dolgoz fel a gyerekekkel. Az integrált napközi-Pinokio célja a másság elfogadására, elfogadtatása integrált közegben.

A műhelyekben végbemenő foglalkozások minőségéről, eredményességéről, sokrétűségéről Benedek Mária, Óri Julianna, Vörös Beáta, Bíró Éva, Pál Eszter, Radovanović Mileva, Bajic Zorica, Józsa Rózsa és Papp Julianna gondoskodik. Munkásságunk híre határon túlra is eljutott, ebben segített Molnár Leonóra és lelkészünk Harangozó László angol nyelvtudása.

P.J.

M A N A P S Á G

MAGYARORSZÁGON ÉLŐ BÁCSFEKETEHEGYIEK I.
TALÁLKOZÓJA

"Bácsfeketehegyinek lenni nemcsak egy állapot, nem is csupán származás kérdése - bácsfeketehegyinek lenni megtiszteltetés, sőt mi több: kiváltság!" - vallják mindazok, akik valamilyen módon szorosabban kötődnek ehhez a faluhoz. Ez különösen igaz mindazokra, akik távol szakadtak szűkebb pátriájuktól, valahová vidékre, vagy éppen a határon túlra. Az elmúlt évek forгатagában sokan fogtak vándorbotot, és keresték máshol sorsuk jobbra fordulását. Az anyaországban különösen is sokan telepedtek le.

Az új közegben a beilleszkedés nem mindenki számára volt zökkenőmentes. "Az igazán feketicsi ember zárkózott természetű" - mondta a falu lelkésze, a délvidékiek áldott emlékü püspöke a református gyülekezet jubileuma alkalmával. "Nem beszél szuperlatívuszokban, semmit sem dicsér nagyon." Ezzel a mentalitással pedig olykor nem könnyű beilleszkedni.

Különösen napjainkban, amikor megannyi akadálya van annak, hogy az ember gyökeret verjen valahol. A külső nehézségek ellenére atyánkfiaiának nagy többsége sikerrel vette ezt az akadályt, mert "a feketicsi ember" - visszautalva a falu lelkészenek szavaira- "szótartó, becsületes és megbízható. Bizony, Isten népe, akit Isten Igéje alakított." Ezek pedig olyan minőségek, amelyek miatt már megbecsülik az embert!

Magyarországnak ma szinte valamennyi szegletében él valaki, aki kötődik Bácsfeketehegyhez. A legtöbben Szegeden és a déli országrészben, illetve a fővárosban és környékén. De jutott belőlük a Tiszántúlra, sőt a Dunántúlra is. Közülük többen is szoros kapcsolatot tartanak fenn, nemcsak szülőfalujukkal, rokonaikkal, hanem egymással is. Ezek a változó gyakoriságú találkozások

igyekeznek pótolni az "otthon melegét", a hazai ízeket. Többen már "levetették" magukról az annyira jellegzetes feketehegyi tájszólást, ám ha együtt vannak, vagy éppen telefonon értekeznek, ismét "feketiciesen" szólalnak meg. Hogy még íze-sebb legyen az otthoni beszéd, megszületett az ötlet: rendezzék meg a Magyarországon élő bácsfeketehegyiek találkozóját. A szándékot rövidesen tett követte!

Május 21-én Dunaújvárosban, a

hamisítatlan feketehegyi csigaleves és a lakodalmakból is elmaradhatatlan paprikás. Az étvágyat már meghozta a korábban fogyasztott hazai "nedü", a messze földön híres bácsfeketehegyi meggytargyi. Ebéd közben a jelenlevők sorra idézték fel a közös élményeiket, majd miután mindenki jóllakott, a házigazda dalra fakadt. Többen is csatlakoztak hozzá - így a jókedv biztosítva volt. Időközönként üdvözlések, köszöntők hangzottak el, hisz többen nem tudtak

jelen lenni, így maguk helyett csak jókívánásaikat küldték el. Balog Sándorné - aki férjével együtt egy erre az alkalomra készített emléklappal is kedveskedett a jelenlevőknek - egy szép Wass Albert-verset mondott el.

A kellemesen eltöltött délutánba belefért még a közös fényképezkedés, a címek és telefonszámok cseréje, és egy rövid megbeszélés, ahol a jelenlevők egyhangúlag úgy döntöttek: legyen további folytatása ennek a kezdeményezésnek. Annál is

inkább, mert időközben kiderült, hogy milyen sokan élnek az anyaországban, akiket valamilyen okból nem sikerült még elérni. Remény szerint a következő alkalomkor ők is ott lehetnek!

A világ ma nem tiszteli különösképpen a tradíciókat, és csak a jelennek él. Mi, elszármazott bácsfeketehegyiek, ennek ellenére hagyományt szeretnénk teremteni azzal, hogy megőrizzük azokat az értékeket, amelyeket a szülőfalunk adott, és azzal, hogy nem feledkezünk meg sem az őseinkről, sem az otthon maradtokról, sem pedig egymásról. Erre szeretnénk nevelni gyermekeinket, unokáinkat is, bizonyítva ezzel, hogy mi nem a mának, hanem a jövőnek élünk!

Margit István

"Castellum" étteremben gyülekeztek a falu elszármazottjai, ahol a tulajdonos Gombos Sándor, és Farkas Lajos, a szomszédos Szalkszentmárton múzeumának igazgatója várták és köszöntötték az érkezőket. Többen már tíz-tizenöt éve nem találkoztak, így mókás jelenetek is adódtak: ketten pl. ugyanabban az utcában nőttek fel, sokat játszottak együtt, de csak a kölcsönös bemutatkozás után derült ki, hogy nem ismerték fel egymást. Másokról kiderült, hogy névről ismerik ugyan egymást, de még sohasem találkoztak, mert valamelyik fél évtizedekig külföldön élt.

Farkas Lajos meleg üdvözlő szavait követően mindannyian elénekelték az Erdélyi Himnuszot, majd az együttlét közös ebéddel folytatódott. A menü természetesen nem is lehetett más, mint

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

Nincs pénz!

Sajnos megtörténik az, amit húsz évvel ezelőtt senki, még a legborzasztóbb rémálmában sem gondolt, hogy nincs pénze. Nem tartalékra, tartalékra, spóroltpénzre gondolok, hanem arra, hogy néha, vagy sűrűbben is, a betevő falatra is alig tudjuk összeszedni azt a pár kis dinárt.

16-17 évvel ezelőtt, amikor Európa küszöbén álltunk, hogy a "kopogtatás" után be is lépünk nagyon fel voltunk

háborodva, hogy csak 1000-1500 Márkát keresünk, amikor a nyugati szint 2000-3000 volt.

Hol vagyunk?

Hova jutottunk?

Ma nyugaton 2-3 ezer euró az átlag fizetés mi pedig annak is örülünk, ha 100 vagy 150 Eurós fizetést vihetünk haza. Az árak sajnos nincsenek arányba a fizetéseinkel.

Hogy jutottunk el ideáig?

Strucc politikával. Átengedtük másnak, hogy intézze sorsunkat halgattunk, hogy nehogy még rosszab legyen. Örültünk annak, hogy nem nálunk van a baj, úram bocsájsd nehogy ránk kerüljön a sor. Miránk nem lőttek, minket nem zavartak el otthonainkból,

de milyen életünk lett, lehet, hogy jobb lett volna, ha elüldöztek volna, és mint áldozatok, a nemzetközi közösség segítségével máshol gazdagabban, boldogabban élhetnénk, dolgozhatnánk.

De, mi itt vagyunk itthon, mondja mindenki, én pedig megkérdem, hogy megéri?

Ne válaszoljunk, hanem, ha már itthon maradtunk, akkor tegyük róla, hogy itthon is jólérezzük magunkat. Felejtsünk el mindent, hogy hogy is volt, mert a történelemből/multból nem lehet megélni. Gondolkozzunk.

Vegyünk példát hasonló adottságú környezetekről, nézzük meg, hogy ők mit csináltak, csinálnak, hogy jól, jobban éljenek, utánozzuk őket, vagy tudásunkal, akaratuskal szárnyaljuk túl őket.

Biró Csaba

POSTAGALAMB

Eloszor is szeretnék minden olvasótól elnézést kérni, hogy a múlt hónapban nem írtam, de nem találtam a szavakat.

A változás most bennem zajlik. Minden változik: pillanatról pillanatra. Gondolattörödékek már vannak a fejemben, de írni még most sem tudok róluk igazán kifejezően. Apró szilánkok, melyeket a mellettem elmenő emberektől kapok.

Annyit már most látok: az ország, s a nemzet összekuszálódott, s talán még soha nem voltak az egyének ilyen magányosak, mint most. Törtetünk. Megyünk: határozottan előre. Hogy ez az út hova visz?! Senki nem tudja. Nem tudhatom én sem, aki tulajdonképpen még gyermek, s egy rózsaszín szemüvegen keresztül lát mindent.

Félek. Igen, mert félttem a lelkeket, s a szíveket, melyek napon-ta törnek össze elottem. Egyre több lelkileg és testileg megtört embert látok. Ez is változás. Nem látom a boldog, nyugodt arcokat, melyeknek a média szerint nap, mint nap szembe kellene jönnie velem. Ez még a kisebbik baj. A nagyobbik az, hogy még a megtört emberek is végtelenül közönyösek. Senki nem mer oszintén a másikhoz szólni, s ez a fajta változás bizony

nagy veszteség, s kicsiny nemzetünk ebbe fog beleroskadni.

Sajnálom, de most nem tudok többet írni. Azok a mondatok vagy hamisak lennének vagy olcsó, elcsépelet, másoktól lopott gondolatfoszlányok. Hazudni nem akarok, rózsaszínköde pedig nem ringathatom a rózsaszín szemüvegemmel sem magam, sem senki mást. Új szemüveget kell vennem, s a régit el kell dobnom. Ez annyit jelent, hogy fel kell nonöm és hinnem kell minden eddiginél jobban abban, hogy van még felemelkedésre lehetősége kicsiny nemzetünknek.

Egyenlore azonban annyit kérek, hogy fogadjanak el minket a kis rózsaszín szemüvegünkkel. Én hiszek abban, hogy lassanként minden Anyaországi le fogja cserélni a régi szemüvegét és újat vesz, amellyel látni fogja, immáron jól a körülötte élők arcát és látni fogja nemzettestvéreit is és talán nem lesz közönyös, hanem fog tudni adni is és akkor ismét egység lesz és talán annyi évtized után boldogok leszünk.

Testvéri szeretettel: Nagy Sára

ILLIK TUDNI

Mind többet és többet vagyunk kint a szabadban. Sétálunk, igyekezünk elvégezni dolgainkat, de most már nem rohanunk mint télen, hanem szívesen elbeszélgetünk az ismerősökkel az utcán és a kiskapuban.

Ha a központban vagyunk, sajnos sok negatívumot veszünk észre. Van mikor felfigyelünk rá, de van amikor csak otthon méltatlankodunk az ifjúság, sőt a felnőttek tettei miatt.

Mindennapi eset, amikor velünk szembe jövök ránknéznek nem köszönnek sőt köpnek egyet, de nem rossz indulatból, csak úgy megszokásból. Aki ezt teszi nincs is tudatában, hogy milyen illetlen, egészségtelen, csúnya dolgot tett. Hasonló eset amikor a cigaretta csikket, vagy a cukorka, csoki, keksz papírját eldobja. Volt olyan eset, amikor 2 méterre a szemetesládától a földre dobta a szemetet. Rászoltam.

Kérdően nézett rám, hogy mi van velem, mit akarok. Nekem nem mind egy, hogy hol van az a papír, ugysem kell az már senkinek. Illene tudni, hogy mit illik és mit nem.

A virágokról jobb ha nem is szólok, meg a meggyről. A virágokat csak letépjük, de nem becsüljük. Más lenne, ha szeretettel odaadnánk valakinek, vízbe tennénk, és örömet szerezne velem, ha bár szebb ott ahol kinyílt, de ha már a kezünkben van, akkor ne dobjuk el.

Kérek mindenkit, hogy egy kicsit figyeljünk a körülöttünk lévő környezetre és ne legyünk restek figyelmeztetni azokat, akik meg gondolatlanul cselekednek. Tudom, hogy kellemetlen azokat a megjegyzéseket hallgatni és eltűrni, amelyekkel illetik azokat, akik szólni mernek, de következeteseknek, kitartóknak kell lennünk, ha eredményt akarunk elérni. Ne legyünk rátartiak és nyu-

godtan előre köszönhetünk a töllünk fiatalabbaknak, mert végül rászoktatjuk a köszönésre és elérzékenységre őket. Ez hónapokig is eltart, de ha páran "megtisztelnek" köszönésükkel, akkor már eredményt értünk el. Ilyenkor szoktam mondani: "lassú víz partot mos"

Szeressük falunkat, ezt a közösséget mert ha jól meggondoljuk itt nőttünk fel és nem csak rosszat, hanem sok szépet is kaptunk amely az évek során kedves emlékké válik. Egy kedves mosoly nem kerül pénzbe, de szebbé tudja tenni napjainkat, aki adja és aki kapja, annak is.

Jobb a szépre, kellemesre emlékezni, mint a szemétre, illetlen viselkedésre rendetlenkedőkre. Igyekezzünk úgy viselkedni ahogy másoktól is elvárnánk.

Biró Éva

KARÁCSONYI NYEREMÉNYJÁTÉK

A nyereményjáték feltétele mind a 7 szelvény összegyűjtése. Az első szelvényt most közöljük.

A vigaszdíjakról és a többi nyereményről, bővebben a következő számunkban.

FŐNYEREMÉNY

**DVD
Lejátszó**

KARÁCSONYI NYEREMÉNYJÁTÉK

Vezeték és keresztnév: _____

Utca, h.szám: _____

1 ■ szelvény

KIS TELEPÜLÉS NAGY ÜNNEPE

A kitartó esőzés megnehezítette, kellemetlenné tette ugyan a hétvégen a II. Falunap és a III. Meggynapok megünneplését Bácsfeketehegyen, ám nem mosta el. Ebben a közép-bácskai kis faluban 221 évvel ezelőtt a Nagykunságból idetelepültek leszármazottai kun konoksággal ragaszkodtak az ünnepükhöz, és nem engedték még az időjárásnak sem, hogy elvegye tőlük.

A kétnapos ünneppsorozat másnapján, szombat kora délelőtt, amikor a színház mögötti parkban már 27 bogrács alatt lángolt, füstölt a tűz, hogy a mintegy 300 versenyző számára később kiderüljön melyikük csapata tudja a legjobb babgulyást főzni, elkezdett esni az a fajta csendes eső, amit a helybeliek csak birkaáztató esőnek neveznek. Legtöbben a sátrak oltalmában kerestek menedéket, ahol pár pohárka meggytargyi igazán jól jött kedvcsinálónak, lélekmelegítőnek egyaránt. A park bejáratát és a színház környékét a kirakodóvásár árúszai vették birtokukba és kínálták portékáikat a százszerű esernyőerdő alatt közlekedő érdeklődőknek. Megtalálhatóak voltak itt a pálinka-, bor- és a méztermelők asztalai, a bognármester szép kidolgozású fából készült termékei és a különböző méretű létrái is, melyek nélkülözhetetlen kellékei a meggyzedésnek. Eljött a bognár is különböző dísz- és használati hordóival, az illatozó lacikonyhák, a sörárúsítók, de a vidéki cukraszok is elhozták a legkisebbeknek a szivárvány minden színében pompázó cukorkákat, amelyeket feltűnően óvtak, nem is annyira a tömegeből esetleg elővillanó szemfüles nebulóktól, mint inkább a kitartó esőtől, amelynél talán a Kultúrotthon ablakában levő hangszóró minden teret, zengugot betöltő hangkavalkádja

bizonyult kitartóbbnak.

Az előző nap megrendezett fudballmérkőzést száraz időben játszották le, és a helybéli Jadran klub focistái, ahogyan Schwáner Imre, a klub vezetőségi tagja fogalmazott, 6:4 vezetéshez engedték a vendég kishegyesi Egység csapatát. Az esti kétórás és kétnyelvű Együtt-Zajedno elnevezésű tarka művelődési műsort mintegy kétszázötvenen tekintették meg, ahol nagy sikert arattak a rúzsai (Magyarország) Hagyományőrző egyesület citerásai és a helybéli, a közelmúltban Szakajtó néven megalakult vonós népzenekar. A műsor keretében felléptek még a kishegyesi, a bácsfeketehegyi ME tagjai, valamint a lovcenáci és a helybéli általános iskolák tanulói, akik szavallatokkal, énekkel, tánccal tették emlékezetesebbé az itt élők ünnepségét.

A szervezők (Bácsfeketehegy Helyi közösség Tanácsa, Zöld Dombok környezet és közösségfejlesztési szervezet, Gazdakör, Hestia, Nikola Đurković Általános Iskola, Jadran FK, Udruženje Mladih "Feketić" és Feketics ME) mintegy 60 fős gárdája számos hazai és külföldi vendéget is meghívtak, akik többsége meg is

tisztelte jelenlétével eme kis település nagy ünnepét.

Szombaton az ünnepi ülés keretében a Magyar Nagykövetség képviselőjében jelenlevő Haraszti László köszöntőbeszédében az alkalomhoz illő jókívánságai mellett elmondta, hogy "legalább olyan erősek az itt élőknek a gyökerei, mint a bácsfeketehegyi meggyfáknak, amelyek nem hajolnak meg minden szél előtt." A köszöntőket és beszámolókat követően kihírdették Az én falum-Moje selo elnevezéssel meghírdetett irodalmi pályázat győzteseit. Első helyezett lett Kerekes Adél és Raičević Aneta, akik fel is olvasták írásaikat. A nap folyamán a vendégek, közöttük Varjú Ernő, a Tartományi Idegenforgalmi titkárság titkárhelyettese, Galambos László, a Tartományi Családügyi titkárság titkárhelyettese és Mészáros György, a Tartományi Mezőgazdasági minisztérium titkárhelyettese, ellátogattak a Horkai család meggyesébe, ahol a háziak kiváló meggytargyival és finoman illatozó tőpörtyűs pogácsával kínálták a kicsinynek bizonyuló teraszra húzódott népes vendégsereget, akik a sáros talaj végett lemondtak a tágas családi ház végében húzódó fiatal fákkal betelepített meggyes megtekintésétől, és a házigazdák, Horkai András és Zsolt vezetésével és lelkes szakmai útmutatásával csupán a jól fel-

szerezett pálinkafőzdet vették szemügyre. A Lodi Vinum borgazdaság is sok élménnyel szolgált az érdeklődő vendégseregnek, a házigazda, Lódi Miklós alig győzte a kérdések megválaszolását. Itt is akadt bőven kóstolnivaló, a kecskesajtra jól csúszott a finom fehér és vörös nedű.

Látni- és kóstolnivaló bőven akadt a Kultúrotthon teraszán kiállított meggyből készült ételektől és italoktól roskadó asztalokon is, ami első sorban a Hestia nők egyesületének tagjait dicsérte. A sütni-főzni kitűnően tudó asszonyok kedves mosollyal kínálgattak. Olykor az érdeklődők kérésére elmondták a kérdéses sütemények elkészítési módját is. Asztalukon megtalálható volt a meggylevés (cibere), meggyespite, meggyeskuglóf, különböző meggyes sütemények és meggybefőtt, de nem maradhatott el a meggyepálinka és a meg-

gybor sem, mellyel inkább a férfi látogatókat csábították oda egy-egy pohárkára.

Nagy érdeklődés övezte a meggyepálinka-versenyt is, amely idei helyezettei id. Szilágyi Ferenc (I. hely), Szabó Imre (II. hely) és Orosz Kálmán (III. hely). Az eső okozta nehézségek ellenére is megfőzött babgulyások elbírálása után az elázott és átfázott versenyzők népes tábora nagy izgalommal várta az eredményhírdetést, amely első helyezettje a helybéli Izida-Anya és Gyermekvédelmi egyesület lett, II. helyezést ért el Bíró Anikó és csapata, míg a III. helyet a helybéli Losonci Sándor és a péterrévei Kulcsár Bosnyák Mária és csapata osztották.

Az ünnepség egyik kiemelkedő fénypontja a kun kapu és a rajta levő falutérkép átadása volt a település központjában, melyet Pál Károly, a Kishegyes Község Képviselő Testület elnöke tett meg a díszőrséget álló hazai és magyarországi borrendek lovagjainak kíséretében. Beszédében kiemelte, hogy a kapu tetején levő két kígyót ábrázoló ősi kun motívum is hűen tükrözi a falu nyitottságát az idelátogatók iránt, a befogadókészséget és a megtartást egyaránt. A falutérképet és a jelentősebb közintézmények fotóit Horkai Zsolt készítette, míg a

kunkapu elkészítése és faragása Sáránci Istvánnak és az Acart Kft. tagjainak kezűgyességét dicséri.

Az eseménydús program a Soma amatőr színtársulat előadásával folytatódott. Közkívánatra ismét bemutatták a Tévedések napja című háromfelvonásos vígjátékukat. Ezt követően a népes vendégsereg átvonult a Kultúrotthonba, ahol a Slágerkedvelők és Gombos Sándor szolgáltatták a zenét a bőséges vacsora mellé, amit megelőzött a feketicsi fekete meggyből készült- Dr Apostol János magyarországi meggy- és cseresznyenemesítő szakember

által is elismert- pálinka kínálása.

A meggyből készült ételek és italok egész napos csipegetése, kóstolgatása után bizonyára sok messziről jött vendégnek még álmában is megjelenik a meggy és a gyümölcséről, a vendégszeretetéről híres kistelepülés, az ott töltött kellemes idő. A bácsfeketehegyiek is álmodnak és ez az álom kezd egyre jobban valósággá válni. Kezdi a meggy iránti becsület, szeretet visszaállítását, természetének újbóli fellendítését, hisz alig három évtizede ez a vegyszermentesen termő, igénytelen gyümölcs nyújtotta a település szorgos kezű lakóinak az egyik fő anyagi bevételét.

Molnár Leonóra
Szukola Béla

LEGETTETÉS BÁNÁTBAN

A szocialista gazdálkodásnak, a sok rákfenéje mellett az egyik az volt, hogy a gazdasági tervek készítésénél nem vett számadása minden következményt. Így történt a mi birtokunkon is. A szarvasmarhák mindenáron való létszám szaporításakor nem gondoltak előre, nem tervezték a szalastakarmány szükségességét. (Ezt talán csak azzal lehet magyarázni, hogy mindenáron a kultúrnövények: búza, árpa, kukorica kender, napraforgó vetése volt az elsődleges törekvés. Ennek viszont az lett a következménye, hogy már a téli hónapok beköszöntésekor hiány mutatkozott a szalastakarmányból: szénából, szárból. A silózott kukoricaszárat csak hallásból, könyvekből ismertük. A kevés szénát a lovak és a fejőstehenek kapták, a növendék és hízómarhák kukoricaszárat kaptak, és mint mondtam, az is fogytán volt.

Kora tavasszal arra kényszerültünk, hogy a borjakat, üszöket és a hízómarhákat legeltessük. Csak néhány széles út - mint a szegedi országút, volt alkalmas legeltetésre. A keskenyebb düllőutak csak kisbese számú marha legeltetésére voltak alkalmasak. Ugyanis a legelő marhák szívesen tértek le az útról a búza, árpa vetésekre, abban kár tettek. Ezért, csak ügyes szőfoglaló terelőkutyákkal lehetett legeltetni.

Egy napon aztán, a birtok igazgatójával, Sándor bácsival, az agronomussal, Acímovic Slobodan-nal és én "összedugtuk a fejűnket", megoldást kerestünk a marháink takarmányozására. Sándor bácsi gyakorlati tapasztalata segítette bennünket a megoldáshoz: ha már legeltetünk, akkor ott legeltessünk, ahol megfelelő dús legelő áll rendelkezésünkre: menjünk Bánátba!

Az elképzelést tett követte: Sándor bácsi és én legelő keresésre-szemlére indultunk. Már említettem, jó amerikai ügető lovaink voltak. Ezek lettek befogva a könnyű fiákerba és András, az ügetők gondozója lett a "pilótánk". Az éjszaka kellős közepén, éjfélkor indultunk, a telihold világította utunkat, amiről a jó lovak nem szoktak letérni. András is, Sándor is, ismerték az utat, útkeresztéseknél fél szavakkal is megértették egymást. Én végig bóbiskoltam az utat, csak a felkelő szemembe sütő nap űzte ki az álmat a szememből, no meg a csillogó víz, a szőke Tisza tükröző vize. A parton álltunk, vártuk az értünk jövő kompot. Az első pillanattól - amint megláttam, furcsának találtam a csendben közelgő kompot. Semmi motorzúgás, némán, lassan űszött felénk. Nem értettem, milyen erő mozgatja ezt az alkotmányt? A két part között kifeszített acélsodrony kötelet nem lát-

tam, az a vízbe merült, csak amikor már az innesső parthoz ért a komp, akkor láttam meg, hogy a sodrony a parttól felkúszik a kompra, és onnan ismét a vízbe merül. Kikötött a komp. Az érkező utasok, gyalogosok és kerékpárral érkezők kiszálltak és felkapaszkodtak a lejtős parton. A szekeresek lovaikat komolyan bízattva, ostorukat csattogtatva igyekeztek feljutni a lejtőn. A kora reggeli friss levegőt betöltötték a vidám hangok, köszönések és élcelődések. Mi pedig készültünk leereszkedni a kompra: Sándor bácsival leszálltunk a fiákerrel, gyalog követtük az idegesen toporzékoló, fújó és prüszkölő lovainkat. Siettem utánuk és nyugtató szavakkal az Abeszín és Vilkó elé álltam, míg András leszállt a bakról és ő állt a lovai elé. Most már ketten paskoltuk a nyakukat, bátorítva őket, ne féljenek ezen, a vízen lassan ringó, dübögő alkotmányon. Mire Sándor bácsi megváltotta a jegyeinket, és a komp lassan eltávolodott a parttól, a lovaink is némileg megnyugodtak. Akkor figyeltem meg, hogyan is közlekedik a komp, ilyen szállító eszközön még nem utaztam. Az imént említett két part között lazán kifeszített sodronyhoz a komp egy rövid láncsal a csörlőkeréken keresztül volt rögzítve és ha a komp kezelője kormánylapátjával megfelelő szögbe állította a kompot, az magától, mindem külső segítség nélkül űszött a tulsó part felé. Természetesen a folyó, a Tisza sodrásának ereje vitte a kompot. Az átkelés gyorsaságát még fokozni lehetett, ha a húzófát beleakasztották-fűzték a sodronyba és a kompon szilárdan állva azt maguk felé, húzták az utasok, vagy a komp kezelői. Úgy is lehetett segíteni a kompnak, ha a húzófát maga előtt tolta az ember, lassan ballagva a komp hosszában, a karfa mellett. Vigyázni kellett a húzófa kiakasztására, mert ha rászorult a sodronyra, el lehetett tőle búcsúzni. Mégis, ha szerencsére a Tisza nem sodorta el, visszafele jövet megtalálhatták a sodronyon a húzófát.

Nekem, aki életében először "kompon álltam", érdekes volt az utazás. Mielőtt kikötött a komp, András intett, tartsam a lovakat, ő, pedig felszállt a bakra. A lovaink nyugtalanul dobogtak a kompon, alig várták, hogy szilárd földet tapasztanak. Mihelyt leengedték a kompkezelők a feljárom lapot, elengedtem a türelmetlen lovakat. Szikrázó patkókkal kapaszkodtak fel a partra, de ott már megnyugodva várták, hogy mi ketten, Sándor bácsival elfoglaljuk helyünket a fiákeron. Padéj-ön keresztül Szajánba kerültünk, elég gyorsan. Megérkezésünkkor a községházhoz, a szívélyes fogadtatáskor derült ki, az ottani bírósági és Sándor bácsi régi (kommu-

nista) ismerősök. A kötelező "pálinkázás" után a bírósági vezetésével, fiákerünkkel kimentünk a legelőre, azt megszemlélni. Dús, gazdag, nagy legelő volt a község tulajdonában, ezt béreltük ki 1 (!) évre. A gémeskút és a "marha állás" (azt még akkor nem tudtam, micso-da, de bölcsen hallgattam) is, használatunkba került a szerződés szerint, amit a községvezetés kötöttünk meg. Az áldomás ivása közben, a saját tarisznyánkból ebédeltünk. Teca néni akkora "kosztot" készített nekem, hogy bőven jutott mindenkinek. Sándor bácsi és András csak a rend kedvéért tették ki a saját tarisznyájukat. Miután megebédeltünk és a lovakat is, a "pilótánk" megabrakolta, megittatta, a mi előbbi vizionlátással búcsúztunk a bírótól, akivel az igazgatóm közölte, eztán a doki (már, mint én!) tartja a kapcsolatot, ő fog jönni a marhákkal és azokat látogatni. Magamban meglepődtem, ez hogyan fog kinézni? Reméltem, majd kiderül minden...

Hazafelé az úton Sándor bácsi bóbiskolt volna, de a ritka kérdéseimre fel-fel ébredt: - Hogyan kerülnek a marháink, borjaink át a Tiszán, Bánátba? Rövid választ kaptam: - Gyalog! Tovább gondolkodtam mindenben, újabb kérdéssel rukkoltam ki: Hogyan legeltessük együtt az üszöket a bikákkal? Erre is egyszerű választ kaptam: - Majd kiheréled a bikákat, doki! Volt még min törnöm a fejemet hazáig, de több kérdéssel nem háborgattam az útitársamat. Öreg este lett mire hazaértünk. A fiákerünk nem rendelkezett kilométer számlálóval, (ma már egy valamire való kerékpáron is van!), így nem tudtam, mekkora távolságot tettünk meg azon a napon? Most a térkép segítségével számoltam ki: oda vissza 100 kilométert tettünk meg k.b. Bokros teendőim mellett nem igen jutott időm a bikák herélésével foglalkoznom. Tudat alatt halogattam ezt a feladatot, tartottam tőle, mert még soha nem heréltem ennyi bikát egyszerre! Vagy 150 darabot kellett kiherélnem. (Az üszökekkel együtt 300 marhát készültünk legelőre terelni.) Egy nap aztán utolért az üzenet: néhány nap múlva indulunk Bánátba, készüljünk!

Folyt.köv.

Molnár Károly

A KISHEGYESI LÁNY GYŐZELME

Mivel falunk hírközlőlapja a "Fecske" havonta jelenik meg, így a széles közvélemény már más hírközlő szervek révén értesültek Rózsa Magdi sikeréről, fergeteges győzelméről a Megasztárban. Ettől eltekintve, mi is teret szentelünk neki és egy pár gondolatot, véleményt közreadunk.

Május 20-án Bácsfeketehegy utcái még a szokotnál is kihaltabbak voltak, aki csak tehette otthon kuksolt a tévékészülék előtt, családi vagy baráti társaságban, és izgatottan figyelte a két döntős versenyző zenei "összecsapását". Magdi és Varga Ferenc a majd öt órás maratoni döntő során - amelyen felléptek a többi elődöntősök is és az előző Megasztár vetélkedő résztvevői is - öt-öt dalt énekeltek el. A negyedik fordulóban Máté Péter, Most élsz című dalát, amely szövege, óvó, védő, s egyben

bíztató szavai is, mitha Magdit is körülölelték, felemelték, és vitték a siker útján. Most kell, hogy jól vigyázz, most kell, hogy jól csináld, áll a dal szövegében. Ez a törekenynek tűnő kishegyesi lány, szívós kitartással, magabiztossággal énekel és jól csinálta, mert tudta, hogy van remény. Mert mindannyiunk életében van remény, van lehetőség. Az ő életében ez ott teljesedett be az anyaországban, ahol alig két éve politikai sugallatra továbbra is a kirekesztettségre, jussát követelő fattyú sorstalanságára letünk ítélve. Minden bizonnyal ennek a vajdasági lánynak az élmezőnybe való megjelenése, kinyilvánulása is sokakat gondolkodásra készítetett "odaát". A kishegyesen készített tévé

riportok, életképek, beszámolók, kommentárok, szóval mind az, amit a tévé jóvoltából az anyaországiak megismerhették a délvidéki emberek sorsát, a jövőbe vetett hitüket, életcéljaikat, mindez elősegítette, hogy ismeretük bővítését követően, más álláspontra helyezkedjenek, mint ama december 5-i népszavazás előtt. Köszönjük neked Magdi, hogy tudatodon kívül is az isteni adottságoddal, a bűbajos hangoddal, énekeddel, igyekszel a tudatlanság megrendíthetetlennek vélt falát szétzúzni, amely testvért a testvértől választ (választott) el. Minden bizonnyal a zsűri tagja

Bakács Tibor Settenkedő nem alaptalanul mondta, hogy a "béke nagykövete vagy", egyik alkalommal pedig Soma méltatása során "neked köszönhetően az újbóli együvé tartozást" emlegette. A Magyarországi sajtóban is egyre sűrűbben napvilágot látnak az ezzel kapcsolatos olvasói levelek, vélemények. Petromán László a Debrecen című lapban írja... "Nem kérdés hát, hogy mi lesz Rúzsa Magdolnával. Az a kérdés, hogy mi lesz a testvéreivel, a szüleivel, a falubeliekkel. Hogy mi lesz a magyar állampolgárságuktól megfosztott határöntúliakkal. Mert had emlékeztessenem a nyájas olvasót, hogy Magdi és a többiek úgy jutnak magyar állampolgársághoz, mint bármelyik szenegáli, jemeni, indonéz, vagy baszk. Mert nem számít a magyar anyanyelv, a magyar kultúra, hogy magyarnak vallják, hiszik, tudják magukat... És addig is, ahányszor meghalják énekelni Magdit, aki önöknek egy szerb lány, egy idegenrendészeti tétel, legalább egy kicsit érezzék magukat kellemetlenül. Ott mélyen legbelől." Köszönjük neked, Magdi mindezt és kívánjuk, hogy a legközelebbi hazalátogatásodig is méltóan képviseled Vajdaságot! Rózsa Magdi július 9-én lép fel a Megasztár teljes létszámú döntős csapatával Kishegyesen a Dombos Festen.

Szukola Béla

"Aki a virágot szereti: a méhek barátja is"

Aki a méhekkel barátkozik, az megismerheti a méhek munkáját és munkájának eredményeit. A méhek a virágokból nektárt és virág port gyűjtenek. A nektárt a kaptárban kicsit módosítják, elpárologtatják belőle a felesleges vizet és ha kész, vékony viasz réteggel lefedik, hogy sokáig eláljon. A nektár a méhek jutalma, amiért a növények

szaporodása érdekében elvégzik a virágok megporzását, az az virágport egyik növényről a másikra viszik. A szorgalmas méhek megporzásának köszönhetjük a zamatos gyümölcsöket, a növények vetőmagvait. Méhek nélkül nem lenne alma, körte, tök és dinnye, hiányozna sok szép virág. A méhek olyan sok nektárt és virágport gyűjtenek és annyi mézet, lépesmézet is méhkenyeret készítenek, hogy ha a méhészt el is veszi a felesleget mindenből marad elég a méhcsaládnak is. Méhéink életét, létüket sokszor "felelőtlen emberek" talán tudatlanságból, vagy nemtörődésből a virágzó növényi kultúrák szakszerűtlen permetezésével, vegyszerezésével veszélyeztetik.

Ha megismerjük a méheket, félelem nélkül élhetünk a közelükben.

A Panonn medencében általánosan elterjedt, úgynevezett KRAJNAI fajta a világ legszelídebb méhe. Nyugodtak maradjunk akkor is, ha egy kíváncsi felderítő méhecske közelebről megvizsgál minket, ha nem fenyegetjük csapkodással, hamarosan megnyukszik és tovább repül. Aki nem ismeri a méheket, a méhészkedést, keressen fel egy méhészetet. A méhek gondozója, a méhésztudós, méhészkönyvekben, méhészkalapban

látogassa meg a viaszvárosok lakóit és egy csodálatos világ fog eléje tárulni.

Baklava

Hozzávalók: 15dkg margarin, 12 lap réteslap: a töltelékhez: 25-25 dkg mandula és dió, 5 dkg cukor, 1 kávéskanál őrölt fahéj, késhegynyi őrölt szegfűszeg, a sziruphoz: 25dkg cukor, 2,5 dl víz, három szegfűszeg, kisdarabka fahéj, 2,5 dl citromlé,

25dkg méz.

A margarint 1-2 percig melegítjük, majd átöntjük egy másik edénybe, így az alja, a zavaros része nem kerül az ételbe. Négy réteslapot egy kikent tűzálló tálba egymásra fektetünk úgy, hogy rétegenként egy kevés olvasztott margarinnal meglocsoljuk. A töltelékhez valókat összekeverjük és durvára vágjuk (merülő mikserrel a legkönnyebb). A felét a tésztára szorjuk, négy rétes lappal befedjük, ugyanúgy margarinnal locsolgatva. A többi diós mandulás

keveréket rászorjuk, a maradék tészta lapokkal - azokat szintén megmargarinozva - befedjük. Nyolc egyforma négyzetre vágjuk, majd kis lángon (140 fokon) egy óra húsz percet sütjük. A sziruphoz valókat 8-10 percig forraljuk, a mézet csak az utolsó 3-4 percben adjuk hozzá. A kész tésztát megöntözzükkevele, majd 180 fokon 20 percig tovább sütjük. Közben a maradék sziruppal folyamatosan locsolgatjuk, míg szinte mindet beissza.

Mézes limunádé

Egy csésze mézet, fél csésze citromlevet 1 l vízzel keverünk el.

"Használja a mézet mint táplálékot, hogy később ne keresse mint orvosságot."

Török & Roby

KERTI TÖRPE

FEKETESZEM (Thumbergia alata)

Ha gyorsan szeretnénk nagy felületet eltakarni és nyáron egy kis színt adni a szobának, de méginkább az erkélyünknek, akkor a Thumbergia kitűnő választás. A kora tavasszal elvetett néhány magból elegendő hajtás fejlődik egy térelválasztó vagy rács befuttatásához.

Hosszú, kúszó szárain csokoládébar-na közepű, sárga vagy narancssárga virágok tömege nyílik.

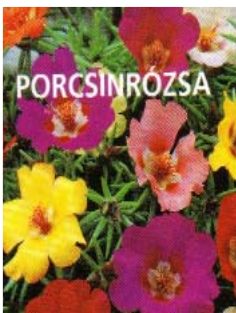
Ha kúszónövénynek neveljük, akkor feltétlenül meg kell támasztani, de tarthatjuk függő kosárban, cserépben is.

A fiatal növényvel hajtáscsúcsait

csípjuk le, és a hervadt virágokat távolítsuk el, még mielőtt magot hoznának. Ezt a növényt át lehet teleltetni, bár általában kidobják. A hőigénye átlagos, meleg, télen, ha megtartjuk, akkor legalább 10 °C. Kedveli a világos helyet, de kevés közvetlen napsütéssel. A földjét mindig tartuk nedvesen. Időnként permetezzük leveleit, főképpen meleg időben. Elvirágzás után a növényt ajánlatos eldobni. Kora tavasszal, magvetéssel szaporítható.

PORCSINRÓZSA (PORTULACA GRANDIFLORA)

A porcsinrózsa k i v á l ó szárazságtűrő és talajtakaró, színpompás, h o s s z a n virágzó egy-nyári növény. Meleg fekvésű k e r t e k ,

udvarok, sétányok szegélynövénye. Ajánlatos még ve-gyes virágágyak, erkélyládák dí-szítésére. Jó szárazságtűrő, de kedveli a laza szerkezetű meleg talajokat. Áprilistól júniusig vethetjük. Szórjuk ki a magot a talaj felszínére, majd takarjuk be vékonyan, laza homokos keverékkel. Takarás után tömörítsük a felszínt valamilyen eszközzel (hengerrel,

deszkadarabbal) vagy egyszerűen taposással. A porcsinrózsa júlistól egészen a fagyok beálltáig virágzik. Mivel 10 cm- nél nem magasabb növény, ezért vessük a magokat a szegély közvetlen közelébe.

Z. Tatjana

BORBAN AZ IGAZSÁG?

Chasselas

A chasselas (olvasd sasza, a bács-feketehegyiek régen csaszlának ejtették) szőlőnek három változatát ismerjük: a piros bogyójú Piros sasza, a fehéressárga bogyójú Fehér sasza és a finom muskotályos ízű változata a Passatutti.

A legtöbb kutató szerint a Közel-keletről, esetleg Egyiptomból származik, de vannak akik azt állítják, hogy Franciaország az őshazája.

Valamikor Európában az egyik legelterjedtebb szőlőfajta volt, ma azonban már csak Svájcban a legjelentősebb fajta, ott a borát Fendant néven forgalmazzák, míg a Rajna-mentiek Weisser Gutedel néven ismerik.

Fürtje középnagy, vállas, gúla alakú. Bogyói középnagyok, vékony de erős

héjúak, ropogósak, bőlevűek. Egy zamatos, lágy bort ad.

Érésü ideje szeptember vége, október eleje. Rövid és hosszúcsapra is metszhetők, de jó talajon a szálvesszőzést is bírja. Téli fagyállósága jó, megérve tőkén is hosszú ideig eláll.

Sajnálatos, hogy ez a fajta falunkban kiveszőfélben van, pedig igen sok jó tulajdonsága van, azonkívül jó ízű csemegezőlő is.

A receptünk pedig a következő volna --- **Rizeses ponty**

A leszeletelt vöröshagymát, kevés fokhagymát jóféle olajon meghúzzuk, a rizst hozzáadván, üvegesre pirítjuk, felöntjük fele-fele fehérborral és leves-

sel,

15 percig pároljuk. Babérlevél és bors adódik hozzá, majd egy tűzálló edénybe tesszük.

A konyhakész pontyszeleteket sózzuk, borsozzuk és paprikás lisztbe mártogatva a rizsre helyezzük, sütőben készre sütjük, vigyázva, hogy elég folyadék legyen alatta, mert a rizs igen sokat felszív.

Ha szezonja van, a rizs közé papikát, paradicsomot, padlizsánt is vágathatunk.

Egy igen finom, könnyű étel, a sasza-bor híján egy jóféle olasz rizlinget adjanak mellé az asztalra.

Jó étvágyat.

Lódi Miklós

"MY COMPUTER"

Gépépítés

Szerelési fortélyok nem csak kezdőknek!

1. Hasznos holmik

Az előre kiválasztott főbb alkatrészek beszerzésén kívül érdemes gondot fordítani a kiegészítő komponensek megvásárlására is. Nem árt, ha ezek az apróságok kéznél vannak a gép építése közben, és a későbbi karbantartás során is jól szolgálatot tehetnek.

Szilikonzsír. Feleadata a hőt termelő alkatrészek (jellemző a processzor és a GPU) és az azokat hűtő bordák közötti mikroszkopikus egyenetlenségek kitöltése, a minél tökéletesebb hőátadás érdekében (teljesen sík felület sajnos csak a fizikában létezik).

Udvariasabb hűtőgyártók mellékelik a termékhez, de erre nem mindig számíthatunk.

Plusz IDE/SATA kábelek. Vásárláskor érdemes ellenőrizni az alaplap dobozát, hogy mellékel-e elegendő számú kábelt minden eszközünkhez a gyártó. Egy IDE kábelre két optikai eszköz és/vagy winchester köthető, míg a SATA-kábel már csak egyetlen eszköz csatlakoztatására alkalmas. Nem árt megvizsgálni a tápegységet is: ha erővel még bírná, ám csatlakozókkal már kevésbé, be kell szerezni a megfelelő elosztó és átalakító kábeleket.

Csavarhúz(ok). Érdemes mágneses végűt választani, mert így a kézzel nehezen hozzáférhető helyekre is könnyen eljuttatható a csavar.

2. Házon kívül

Legelső lépésként érdemes elhelyezni az alaplapon a memóriamodulokat és a processzort. A processzorhűtő felszerelése előtt a CPU-t védő sapkára (a régebbi vagy a Socket A Sempron modelleknél a CPU magjára) kenjük nagyjából egy késhegynyi szilikonzsírt, hogy az vékonyan beterítse az egészet. Ennél több anyagot ne használjunk, mert a borda feszítőereje úgyis ki fogja préselni a felesleget a két felület közül. Ugyanebből az okból fokozott óvatosságot igényel az ezüstös adalékot tartalmazó szilikon is, mivel az ezüst vezeti az áramot, az alaplapra folyva pedig zárlatot okozhat a paszta. Túlméretes CPU-hűtő vásárlásakor feltétlenül ellenőrizzük, hogy a hűtő egyáltalán ráfér-e az alaplapra. A processzor foglalat körüli magasabb kondenzátorok gyakran akadályozzák a komolyabb hűtők rögzítését. Bizonyos esetekben, ha például a foglalat az alaplap legszélén van, és a hűtő jóval túlnyúlik rajta. A kisebb házakban a tápegység is útban lehet.

3. Kiegészítő hűtés

A felszerelt alaplapot félretéve folytassuk a munkát a tápegység, majd a kiegészítő hűtőventilátorok beszerelésével. Ajánlatos már a számítógépház kiválasztásakor megtervezni a rendszer hűtését. A kiegészítő ventilátorok mi-

nimális többletköltséget jelentenek, de jó tervezéssel nagyban hozzájárulhatnak a stabil működéshez. A megfelelő ventiláció biztosítására olyan gépházat válasszunk, amelynek az elő - és hátlapjára egyaránt rögzíthetünk ventilátorokat. Optimális esetben az előlapra szerelt hűtő befelé, a gép belsejébe fújja a szoba levegőjét, míg a hátlap ventilátor a gépházból kifelé fújja a felmelegedett levegőt, átszellőztetve ezáltal a házat. Egyes modelleken a tetőlemezre is szerelhetünk ventilátort, ami azért előnyös, mert a meleg levegő könnyebb, mint a hideg, így a felső házhűtővel jól kihasználható ez a "kéményhatás". A ventilátorok mérete általában fordított arányban áll az általuk keltett zajjal, ennek megfelelően a háromféle átmérő (8,9 és 12 cm) közül a 12 cm-es a leghalkabb. Lehetőség szerint ilyen méretű egységeket és a fogadásukra alkalmas házat válasszunk.

4. Beköltözés

Az alaplapot tartó panelre, az alaplap megfelelő pontjai alá annyi fém távtartót helyezünk, amennyit csak lehet. A gépbe helyezéskor ellenőrizzük, hogy valamennyi távtartót hozzáfogattuk-e a laphoz csavarral, mert a nem használt távtartó beszerelése után hozzáérhet a lap hátuljához, és zárlatot okozhat. Ezután következhet az optikai meghajtók és a merevlemezek, valamint az esetleges kártyaolvasó beszerelése. A számítógép belső harmóniája érdekében a DVD-írókat kizárólag 80 eres IDE-kábellel kössük be, masterként jumperelve, lehetőség szerint úgy, hogy egyedül használják az adott alaplapi IDE-csatlakozót. Ha az IDE-portok és a használni kívánt meghajtók száma ezt nem teszi lehetővé, akkor egy másik optikai egységet szereljük az író mögé - semmiképpen se merevlemezt -, és a lemez készítésekor lehetőleg az egész csatornát hagyjuk meg az író egységnek. Az író mögé kötött szolga (slave) HDD-rol indított nagy sebességu írás során (főleg régi, 40 eres kábellel) szinte biztos, hogy elrontjuk a lemezt. A kábelezéskor figyeljünk arra, hogy az esetleges előlapi ventilátor(ok) által keltett légáramba minél kevésbé lógjanak bele az IDE eszközök táp és adatkábelei. A szabványos szalagkábelek helyett csőkábeleket használva a szerelés és a későbbi levegő is könnyebben haladhat. A tömegesen (százasaival) kapható kábelkötegelő műanyag szalagok is jelentősen megkönnyítik a tápkábelek elrendezését.

5. Kártyacsata

Ha van elég hely, akkor az AGP melletti PCI slotot célszerű üresen hagyni, mert ez az aljzat az AGP porttal közös erőforrásokat is használ (például a tévétunert ide ne szereljük, mert rejtélyes inkompatibilitási gondok jelent-

kezhetnek). PCI-Express csatolóval szerelt lapoknál erre nem kell odafigyelni. Az alaplap legszélén lévő PCI slot egyes gyártóknál a többitől eltérő színű, és a speciálisan nagy fogyasztású kártyák számára (például a hardveres videodigitalizáló eszközöknek) van fenntartva. Ne felejtjük el a nagyobb tápellátást igénylő VGA kártyák kiegészítő tápcsatlakozóját a helyére kattintani, és figyeljünk oda az alaplap 12 V-os kiegészítő vezetékére is.

6. Látványelemek

Utoljára hagyhatjuk az előlapi kapcsolók, állapotjelző LED-ek és USB-portok bekötését. Az alaplaphoz tartozó eszközök helyes csatlakozásához az alaplap kézi könyve nyújt segítséget. A kötelező és néha rejtett funkciók (bekapcsolás, reset, táp/HDD LED, hangszóró) tűskéi egyre több esetben színekódoltak, hogy könnyebben megkülönböztessük őket, a csatlakozó helyes irányt pedig általában a tűske pillérére rajzolt kereszt jelzi. A keletkező drótkupacot kábelkötegelővel érdemes megrendszabályozni. A mostanába nagy előszeretettel használt sokféle

kiegészítő látványelemeket (hidegkatód fénycsövet stb.) vásároltunk, azokat is most kell elhelyezni.

Még mielőtt bárki is gépépítésre adná magát jó ha rendelkezik alapos hardver ismerettel (sőt, elengedhetetlen) és jól ismeri a számítógép szerkezetét még annak is útmutatást nyújthat a hardver gyártó által mellékelte kézikönyv (kézikönyv alapos áttanulmányozása!). És fontos hogy betartsuk a sorrendet. A gyártók igyekeznek a véksőkig megkönnyíteni termékeik szerelését, így kellő türelemmel, kitartással és óvatossággal magunk is megoldhatjuk a legtöbb feladatot. Néhány egyszerű, hétköznapi trükkel pedig még könnyebben megbirkózhatunk a szerelési munkálatokkal, és elejét vehetjük a későbbi rejtélyes hibáknak.

Ha mindent jól csinálunk csak akkor járhatunk sikerrel, ha mégis valami probléma lép fel forduljon szakemberhez!

Takács Dénes

Picerija "PUTNIK"

- Mindenféle rendezvény
- Pizza
- Rostélyos
- Föt étel

Telefon rendelés: 024/738-025

Picerija "PUTNIK" 2

Hamburgerija

- hamburger
- hod-dog
- sendvics pizza
- nagy és kis pizza
- csevap lepénybe

Telefon rendelés: 064/4670562

A VINUM LÓDI-féle pincészet értesíti kedves fogyasztóit és a Fecske olvasóit a borpincében kapható borok áráiról:

- Zupljanka és a Lódi-fehér.....70,00 din.
- Olasz rizling....80,00 din.
- Rajnai rizling.....100,00 din.
- Lódi-vörös.....100,00 din.
- Kékfrankos.....130,00 din.
- Cabernet sauvignon....170,00 din.

A borokon kívül finom gyümölcs és törkölypálinkákat is árúsítunk, valamint tetszetős ajándécsomagot is vásárolhatnak 520 dinárért, amely egy üveg borból, fél kiló Török-mézből, negyed kiló Kádár paprikából, csigatésztaából és tormából tevődik össze.

A pincészet dolgozóit

PČELARSTVO "TÖRÖK" MÉHÉSZET

PROIZVODNJA I PRODAJA
PČELINJIH PROIZVODA

MÉHTERMÉKEK TERMELÉSE
ÉS ÉRTÉKESÍTÉSE

TÖRÖK 062/206-387 **TEREK**
064/190-91-86
064/370-58-64

Péce SAM. TRG. RADNJA SA
MEŠOVITOM ROBOM

since 1989

Oros Peter Mobil: 063/ 535-116

FEKETIĆ, Lenjtnova 74 Tel: 024/ 738-181
E-mail: o.peci@ptt.yu 738-201

Small Steps
Business park

X IRODALOM KULTÚRA SZÍNHÁZ

Szóval, hol is hagytam abba? Á, igen, a nyárelőzetesnél. Az időjósok sajnos nem sok jót ígérnek a idei nyárra, állítólag az átlagosnál hűvösebb, csapadékos nyár várható. Vagyis főhet a fejük a különböző fesztiválok szervezőinek-időben készítsenek be homokot, szalmabálákat, szivattyúkat...Mi pedig gumicsizma, esőkabát nélkül ne induljunk el sehova!

A múltkor a zentai Nyári Ifjúsági Játékokról írtam bővebben, annyit fűznék még hozzá, hogy újabb nevekkal bővült a fellépők listája: Beatrice, Kistehén Táncczenekar, Replika, Afro Magic, Fürgerókalábak, Ámok, Eat Me!, stb ...az idén szuper idő lesz!-a szlogenje a Játékoknak, majd kiderül- a tavalyinál rosszabb nem igazán lehet már, akkor mindenki szinte a feje búbjáig sáros volt.

De most nézzük a kishegyesi Dombos Fest 2006 programelőzetesét:

Július 6. csütörtök/belépős!

20.00-hivatalos megnyitó/Bakáts Tibor Settenkedő

20.20-Csík zenekar

22.00- Hot Jazz Band

Július 7. péntek/belépős!

20.00-Uzgin Üver

21.30-Balašević tribute band

Július 6. szombat/belépős!

20.00-Kistehén Táncczenekar

21.30-Zvonko Bogdan

Július 9. vasárnap/belépős!

20.00-Rúzsza Magdi és a Megasztárok

21.00-Foci VB döntő a kivetítőkön

Július 14. péntek/ingyenes!

18.00-irodalmi felolvasások

20.00-Palya Bea&Szokolay Dongó Balázs

21.30-dj Titusz&Carbonfools

Július 15. szombat/ingyenes!

18.00-irodalmi felolvasások

20.00-Lantos Zoltán

21.30-Roma Art

Július 16. vasárnap/ingyenes

18.00-irodalmi felolvasások

20.00-Berecz András

Tanyaszínház?

Július 20. csütörtök/ingyenes!

19.00-Campus-kiállításmegnyitó

Július 21. péntek/ingyenes!

10-17.00-Campus jubileum-építészeti előadások

Bácsország bemutató

19.00.Kemence Kápolna felavatása

20.00-Braća Teofilovići

Július 22. szombat/ingyenes!

21.00-Balázs Elemér Group

23.00-Best of Dombos

Július 23. vasárnap/ingyenes!

21.00-Marozsán Erika-Juhász Gábor-Jónás

Tamás: Szakíts ha tudsz

22.30-Best of Dombos-záróbuli

Persze ez még véletlenül sem a teljes program, sok minden egyéb is várható. Ismét lesz kézművesműhely, irodalmi hétvége, paprikásfőző verseny...Visszatérve a fellépők névsorához, állítólag a B-terv, és a Boban Marković Orkestar is köztük van, és másokkal is folynak még az egyeztetések. Szóval igazán változatos programok közül válogathatunk július folyamán. Előny, hogy nem kell messzire menni, csak Kishegyesen a Hegyalja utcát kell megkeresni. Bevallom, hogy mikor először voltam, mi bizony nem találtunk oda, úgy kellett segítséget igénybe vennünk-az utcán tanyázó öregnénytől kértünk útbaigazítást. De ők nagyon kedvesek voltak, igaz, hogy akkor még nem igazán voltak tisztában azzal, hogy mi mit is akarunk ott, mit zajonganak ott a fiatalok, de mára már ők is büszkék a Dombosra.

Különbömben mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy ha jó idő lesz, ha rossz, készítsen be valami jó olvasnivalót, vagy egy-két jó filmet a nyári hónapokra. Kellemes kikapcsolódást ígér a Dan Brown sikerregényéből készített most bemutatott film, A Da Vinci-kód. Már a szereplőgárda is

ígéretes: Robert Langdon szerepében Tom Hankset láthatjuk, Sophie-t Audrey Tautou alakítja, de játszik benne Ian McKellen és Jean Reno is. Azok is megnézhetik, akik esetleg nem olvasták az alapművet. Ami az olvasnivalót illeti, bátran a kezükbe vehetnek egy-egy Agatha Christie krimi (akár a Találkozás a halállal, vagy A titokzatos Négyes, És eljő a halál..., Végtelen éjszaka, Halál a Níluson, stb.) vagy a szívemhez különösen közel álló Rejtő Jenő alias P. Howard kalandregényeit (Csontbrigád, Menni vagy meghalni, Halálsziget, Vesztegzár a Grand Hotelben, 14 karátos autó, A szőke ciklon, stb.). Szóval, kalandra fel!

Borka

T R E N D I

A fehérnemű története

A fehérnemű szépsége és finomsága ugyanolyan fontos, mint a felsőruházaté. Alkalmasint, vagy alkalmanként fontosabb is. Hogy mit visel egy nő a szoknyája alatt, nos ez sokáig tabutémának számított. Pedig már a bugyinak is történelme van. Mi az, ami szexissé tesz egy nőt? Az alakja. És mi az, ami bármelyik alakból kívánatos csábítót varázsol? Mi más, mint egy jó fazonú, csupa csipke fehérnemű? Vajon van-e összefüggés a csábítás tudományának fejlődése és a fehérnemű története között?

Nincs nő, aki reggelente a tükör előtt állva ne tanakodna azon, csábosan öltözzék, vagy inkább a kényelmet válassza. Fehérneműk sora kerül elő ilyenkor a fiókok rejtekéből: az egyik bevág, a másik túlságosan kiemel, a harmadik lelapít, a negyedik kihívó. Micsoda harc nap, mint nap eldönteni, hódítsunk, vagy a kényelem legyen a fő szempont. A kettő ugyanis ritkán esik egybe. Szépnek, kívánatosnak lenni, valljuk be őszintén, nem egyszerű vállalkozás. A megfelelő ruhát kiválasztani sem könnyű, de talán ennél is nehezebb rátalálni a megfelelő fehérneműre. Egy jó melltartó, tudjuk, csodákat művel: felemel, kiemel, alátámaszt, nagyobbít. Nem kis fáradság megtalálni a megfelelőt, kivált mostanság, amikor a piac tobzódik a szebbnél szebb, szexisebbnél szexisebb darabokban. Nem volt ez persze mindig így!

Volt idő, példának okáért a XV. században, amikor a spanyol papok a szexet és annak minden kellékét, így a kihívó fehérnemű viseletét bűnként könyvelték el. Hol vagyunk ettől ma, amikor a szexuális szabadság és szabadosság egymással vetekedve tör az éltre. Mit számít ma, hogy nőnek vagy férfinak születünk, egyenlő jogok illetnek meg, akár a szexben is. Hogy jön ide a fehérnemű? A nők öntudatra ébredésében, szexuális felszabadulásában s felszabadításában, bármilyen furcsa és meglepő, a fehérnemű, e férfiúi fantáziát megmozgató, beindító ruhadarab forradalma is fontos szerepet játszott.

Napjainkban a fehérnemű a női rafinéria és csábítás legfontosabb

eszköze, amely kevés férfit hagy hidegen. Pedig volt idő, amikor a fehérneműtől a nők kifejezetten szenvedtek, fizikailag és lelkileg egyaránt.

A története tulajdonképpen az erotika és a kényelem közt dúló háború krónikája. Ugyanis ami szexis, az többnyire nem kényelmes, és fordítva. Például a fűző viseletét semmilyen észérvm nem támaszt-

ja alá. Se nem kényelmes, se nem praktikus. Leginkább arra jó, hogy elcsábítsa az erősebb nemet. Nem mintha ugyanezt a célt nem érhetnénk el mondjuk sporttal, mint ahogyan azt az ókori Görögország nőnemű lakói tették. Az akkori idők kényelmes fehérneműdivatja nagyon gyakorlatias szerepet töltött be: a sportolás közben megizzadt test verejtékét voltak hivatottak felszívni, védve az izzadságtól a felsőruházatot. A bőrből készült melltartó funkciója pedig nem volt más, mint tartani a mellet a sportolás ideje alatt. A hétköznapi életben azonban ezeket a sportban praktikusnak bizonyult kiegészítőket nem viselték. A rómaiak, ellentétben a görögökkel, nem szerettek tornázni, kevesebb figyelmet fordítottak testük edzésére, ám a mellre akasztott keszkenőnyi ruhadarab elnyerte a tetszésüket. Olyannyira, hogy hétköznapi napokon is előszeretettel viselték, egészen az V. századig. A görögök és a

rómaiak barbár népek voltak. Hitük szerint az élet egyetlen célja a boldogság. Ebbe beletartozott a lélek gyönyörúsége ugyanúgy, mint a testé. Az emberiség történelmében a barbár hitet a kereszténység váltotta fel, eszerint az élet célja és értelme a puritán életvitel, az imádkozás és a földöntúli lét utáni vágyakozás.

E vakbuzgóság odáig fajult, hogy a XV. században nem egy ország papsága elvetette a szexuális örömeiket, a nemi élet egyetlen céljaként az utódnemzést jelölve meg. A szex élvezete, így a csábítás művészete, valamennyi kiegészítő kellékével egyetemben, bűnnek minősült. S hogy még a látszatát is elkerüljék a vágyak felkeltésének, a nők általánosan elterjedt viselete lett az abroncsos fűző. Ez a gyakran fából vagy vasból készült, testre erősített páncél teljesen megnyomorította a női testet, leszorítva a mellet, kicsinyítve a csípőt. A kalodába kényszerített női test örült, ha levegőhöz jutott, nemhogy erejéből kacérkodásra futotta volna. A férjek ellenben biztonságban tudhatták magukat. Igaz, nem hosszú időre.

A nőket ugyanis nem olyan fából faragták, hogy egyikőnnyen feladják a harcot.

Látszatra változatlanul szigorú kinézetet kölcsönzött az erősen leszorított test, a magasan zárt, hosszú ujjú blúzok, ám a szoknya alól kivillanó, nadrágba bújtatott kecses, formás női combok, bokák látványa újabb távlatot nyitott a férfifantázia előtt. A férfiak eszüket vesztve lihegték a nők után. A nadrág, amelynek divatja keletről indult, teret hódított kontinens-szerte, a reneszánsz alatt fénykorát élte, újra felkeltve Ádám utódainak lankadó gerjedelmét.

Ám a szigorú egyházi tagok ismét túljártak a nők ravaszágán. Előírták, hogy a nadrágon bőrből vagy vasból készült úgynevezett erényövet kell hordani, amelyre zárat szereltek. A kulcsot a törvényes férjek, biztos, ami biztos magunknál tartották, mint a hűség jelképes zálogát. Folyt. köv.

Fekete Tímea

F E C S K E T O L L

MIT HOZ A NYÁR?

Mit hoz a nyár?
Talán bőségtől duzzadó kenyérmagot,
mely éretten hull a tenyérbe
és lám, arannyá változott.
Vagy talán csúfosan elbánt,
jégesőtől letarolt,
széltől megtépázott gabonatarlót,
ahol magot tenyér nem markolt.

Mit hoz a nyár?
Talán kánikulát, forró, perzselőt,
melytől az eltévedt szikra
lángra lobbantja az erdőt
és eszeveszetten menekül az erdei világ,
de menedéket máshol se talál,
nagy a szárazság.
Vagy gazdag, dús legelőt,
Melyet szőnyeggé mintáznak a tarka virág-
kendők.

Mit hoz a nyár?
Talán roskadozó ágakat
melyeken hamvas gyümölcsök dulakodnak,
vagy almákat, barackokat,
miket a féreg fonnyaszt
és nevelik a kövér kukacokat.

Mit hoz a nyár?
Vidámságot-e, boldog, gondtalan, meleg bódula-
tot,
szökdécselő, gyermeki játékot,
vagy nehéz gondok alatt nyögő, szomorú évsza-
kot.
Még csak találgatunk, még nem tudjuk
Mit hoz a nyár, ki fog e rajtunk.

Bácsi (Vajda) Sára

A FEKETICSI MEGGYRŐL

/Visszaemlékezés/

Régi idők, ma is valósága,
Apai Nagyanyám meggyfája!
Ezernyolcszáz kilencven hétbe,
Nagyanyán férjhez jött, Bácsfeketehegy
községbe.

Elbeszélése során adta tudtomra:
Három meggyfát is hozott a "jussban!"
Újvidéken lakott Ő, a szülpőkkel s bátytal,
Szöllejük összekötötte Kamenicával.

Onnan származik az első ilyen fajta meggyfa,
Május végén termését bőven ontja!
Gömbölyded, ízletes, sötétbordó színű,
A fa különösebb kezelést, nem igénylő.

A feketicsi talajba jól belekapaszkodott,
sokaknak a meggyfa gyümölcse, jövedelmet
hozott!
Molnár meggynek is hívják, tudtommal,
Bár én sem dicsekedhetem már a korommal...

Ezért most rátestálok az unokáimra:
Amit e meggyfáról megtudtam valóba.
Őrizzék és vigyék hírét:
"NEM MESE EZ GYERMEK," ha, érzed édes
ízét!

Eőry Molnár Etelka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Gratulálunk az újszülötteknek

Molnár Tibor és Gabriella, Virág
Petrás Attila és Klaudia, Péter
Balint Goran és Ildikó, Tatjana
Barna Péter és Irén, Anasztázia
Albert Zoltán és Hajnalka, Viktória
Farkas Zsolt és Szilva, Szinita

Halálesetek

Benić Mirjana (május 9) 1 évében

Jasnić Milan (május 19) 64 évében

Szűcs Mária (május 28) 69 évében

Pirmajer János (június 12) 48 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a Tiho temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet - és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, Bratstva 30. Tel/fax: 024/739-063. Folyószámlaszám: 310-8659-38.

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Éva, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Eőry Molnár Etelka, Fekete Tímea, Lódi Miklós, Molnár Károly, Nagy Sára, Orosz Attila, Papp Julianna, Sáránci István, Szukola Béla, Takács Dénes, Török Zoltán, Zečević Tatjana.

Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2006. júniusában.